

Pingstdagen 130519

Joh 7:37-39

”Kom och drick”

Jag var ute och åkte tåg häromdagen, och man hinner se mycket på några timmar. Mest skog, men en och annan glänta med fina hus och fina tomter, men också skrotupplag här och där, Och så får man se många orter från en annan sida än när man t ex åker bil. Men det gäller att sätta blicken på rätt ställe. Håller man den för nära, så ser man ingenting eftersom det går för fort. Men fäster man blicken lite längre bort, så ser man helheten på ett annat sätt.

Och när jag satt där och funderade över dagens predikan, så kom tanken att det är ju likadant när det gäller bibelns budskap. Det gäller att ha rätt perspektiv för att kunna ta det till sig. Tittar man bara på detaljer, så kanske man inte ser något annat, men lyfter man blicken så kan man se ett större sammanhang, ana att det handlar om mer. Eller man skulle kanske kunna tala om utanför- eller innanförperspektiv. Står man utanför är man betraktare, och det är förmodligen nödvändigt till en början för att våga bli bekväm med det som sker, men det är också viktigt att kunna närma sig det hela och så småningom komma innanför, våga bejaka, våga pröva, våga bli en del av det, och sedan bestämma om man vill vara där eller inte.

I dag är det pingstdagen, och därför handlar det om den helige ande, som Jesus lovade sina lärjungar att sända som en Hjälpare, när han själv skulle gå bort ifrån dem, en hjälpare som skulle finnas hos dem hela tiden, och som skulle förmedla och vägleda med hela sanningen och ge dem kunskap om vad som kommer att ske. Hjälparen skulle påminna dem om allt vad han hade sagt och gjort, och förhålliga honom. Hjälparen skulle visa vad sanning, rättfärdighet och dom är. Jesus hade lovat dem att de skulle få kraft när den helige ande kom, kraft och vishet att berätta om honom, och han hade säkerligen också hänvisat till gamla testamentets ord i t.ex. Joels bok om hur *”det skall komma en tid, då jag utgjuter min ande över alla, Era söner och döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era*

unga män se syner". Lärjungarna hade fortfarande utanförperspektivet, de hade hört om det, de förstod att det var något viktigt, men inte riktigt vad det skulle innebära. Och de hade ju tidigare också hört det Jesus säger i dagens text: Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten.

Det är många begrepp som man kan tänka länge omkring. Och det är ju positiva begrepp: en hjälpare, det är ju verkligen någon som är intresserad, som vill göra allt som är möjligt för att det ska bli bra, och som kan stötta och hjälpa på många sätt, Och strömmar av levande vatten, vilken bild, det är ju något som är viktigt inte minst om man ställer det mot unket, stillastående vatten som ingen vill ha kontakt med.

Bilden av vattnet var en viktig bild vid den tiden, För alla visste vad som skulle hända när det blev torka, och man byggde stora cisterner som samlade upp regnvatten så att det skulle finnas när torkan kom. Och hittade man källådror med levande vatten, så var det extra eftertraktat. I Psaltaren kan man läsa om vatten som symbol för Guds rika nåd och välsignelse som på ett alldeles särskilt sätt ska utgjas i den messianska tiden. Och eftersom lärjungarna mer och mer insåg att Jesus måste vara Messias, så kan man ana att orden han sa vid högtiden var otroligt meningsfulla, indirekt sa att han var den som skulle komma, men också att det fanns tillgång till något som aldrig skulle ta slut, friska källsprång, som skulle innebära stora möjligheter.

Men det är inget självändamål, det är hela tiden kopplat till Jesus och tron på honom. Det är han som skall sända hjälparen, det är han som ska ge dem kraft, det är genom tron på honom som vattnet skall strömma. Ibland är det som att vi frikopplar den heliga ande, till att bli något som ska ge oss välsignelse, som ska göra att vi kan göra det eller det, men det är hela tiden kopplat till Jesus och vad han kan ge, och vad som kan hända i mötet med andra människor. Här handlar det om att se ett större perspektiv, och att få vara en del i något mycket större, ja i det som Jesus utmanade lärjungarna till en gång: gå ut i hela världen och gör alla folk till lärjungar. Och i samband med

det får lärjungarna innanförperspektivet. De blev tillsagda att vänta på kraften och när pingstdagen kom fick de erfara vad det handlade om, de fick berätta om Guds väldiga gärningar på språk de inte kunde, de blev frimodiga och vågade träda fram på ett nytt sätt.

Och det här går vidare till oss idag: Det finns en källa som vi hela tiden får komma till, och dricka ur, så att vi i vår tur kan få bli som källsprång gentemot dem vi möter. Och den källan heter Jesus, och grunden är det han gjorde på Golgata när han dog för vår skull. Och om vi kommer till honom och är öppna för det han vill göra med oss, kan vi också få ett innanförperspektiv på vad den helige ande betyder. Det blir en hjälp att kunna leva nära Jesus, att förstå bibeln ord om honom och att kunna förmedla honom vidare. Då kan det växa fram som kallas andens frukter genom att vi är en del av honom, han vill ge oss av sina gåvor för att vi i församlingen (de som tror) ska kunna fungera som hans kropp var och en med sin funktion och göra det han vill, han vill ge oss en visshet, en övertygelse om att han har alla möjligheter och kan leda oss steg för steg på vår vandring genom livet.

Men han tvingar sig inte på. Vill inte vi vara med så väntar han, men vill vi så kan han göra mycket. Och då handlar det inte i första hand om upplevelser, även om vi då och då kan få göra sådana som en hjälp att förundras och få hjälp att orka vidare, utan om att vi mitt i vår vardag kan få vara med om möten med människor där man plötsligt märker: här finns det en tredje part med nämligen den gudomliga, det kan handla om att man får en ingivelse att göra något, ringa någon, besöka någon och våga tro att det kommer från den helige ande, och på det sättet vara Guds redskap, en uträckt hand, där hjälparen den heliga anden kan använda oss i sin tjänst. Men han vill också använda våra naturliga gåvor. I Gamla testamentet berättas om hur en man som var konsthantverkare var fylld av helig ande så att han kunde göra vackra saker.

Paulus skriver i 1 kor 12: *Ingen kan säga: Jesus är Herre om han inte är fylld av den helige ande. Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme.*

Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt, Hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta.

Här möter vi perspektivet igen: så att det blir till nytta, för församlingen, för de människor vi har omkring oss, och då kan vi ibland få gåvor som blir en hjälp, en annan gång kunna läsa och tolka ett bibelord så att det kan bli en hälsning för någon. Och det som är viktigt är att Paulus säger: ingen kan säga Jesus är Herre om han inte har den helige ande, Den heliga ande finns med från början och hjälper fram till en övertygelse om vem Jesus är, och när vi säger vårt ja flyttar han in i oss, blir en del av oss och kan verka inifrån och leda och hjälpa oss om vi vill det. Och då handlar det inte om min förmåga utan om vad han kan göra.

Strömmarna av levande vatten är till för oss idag också genom tron på Jesus; den heliga anden i oss vill tydliggöra Jesus och hjälpa oss i vår vandring som kristna, han vill ge oss ett innanför perspektiv så att vi kan se helheten. Han vill använda oss i sin tjänst var och en med sina möjligheter och utgångspunkter!!

AMEN